

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ

PRATIBIMBA –Multidisciplinary Kannada Research Journal of IIMRD

ISSN: 2582-2284

Vol-4 Issue 5, Mar-Apr, 2023, Pp. 47-57.

©IIMRD, Mysuru

www.iimrd.com

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಕುರಿತ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು

ಡಾ. ಬೋಜಮ್ಮ. ಕೆ. ಎನ್.*

*ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ (ಸಾಯಿತ್ರೆ) ಕಾಲೇಜು, ಉಡಿರೆ.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಅಧ್ಯನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಗಮನ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಭಿಜಾತ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕೆತ್ವವಾಗಿತ್ತು. ತದನಂತರ ಪ್ರಾಕೃತ, ಪಾಲಿಭಾಷೆಗಳ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ. ಭಾಷಾಂತರ, ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರ ಈ ಮೂರು ಮೇಲೆಬ್ರಾಟಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಎನಿಸಿದರೂ, ಸಮಾನ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಭಾಷಾಂತರವೆಂದರೆ ಮೂಲವನ್ನು ಇದ್ದಕಿಂತ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು. ಅನುವಾದವೆಂದರೆ ಮೂಲವನ್ನು ಬಿಡು ಅದರ ಆಶಯವನ್ನು ಬದಲಿಸದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳುವುದು. ರೂಪಾಂತರವೆಂದರೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ತರುವಾಗ ಮೂಲದ ಕಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ, ಆವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಹಿಸಿ ಪಾತ್ರ ಸನ್ನಿಖಿತಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮೇಲಿನ ಮೂರೂ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬುದ್ಧನ ಕುರಿತ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ.

ಮುಖ್ಯವಾದಗಳು: (Keywords) ಬುದ್ಧ, ಬೋಧಿ ಜ್ಞಾನ, ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ.

ಶೀರ್ಷಕ:

ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾದ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೆ. ಅಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದರೆ ಬಿದರೆ ಅಷ್ಟಾತ್ಮನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರದ್ದು. ಅವರು ಕ್ರಿ.ಶ.1907ರಲ್ಲಿ ‘ಬೌದ್ಧವಾರ’ ಎಂಬ ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರತಂದರು” (ವಸಂತಕುಮಾರ ತಾಳ್ಜಿ; 2005, 281) ಬಿದರೆಯವರ ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ “ಧರ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಅಧವಾ ಜಾಪನರುನ್ನಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ” (1913). ಇದು ಬೌದ್ಧ ಜಾತಕ ಕಥೆಯೊಂದರ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಕೃತಿ. ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನು ಬೋಧಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಕಪಿಲ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗು, ತನ್ನ ಸಹಧರ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದ ಯತೋಧರೆಗೆ ಆಕೆಯ ದುಃಖ ಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಅವರಿಭೂರ ಮೂರ್ವಜನ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಂತ” (ಅಂದೇ.282). ಗೋವಿಂದ ಪೈಯವರು ಅನುವಾದಿಸಿದ ‘ಸಿಗಾಲಸುತ್ತ’ 1910–11ರಲ್ಲಿ ‘ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ’ ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಬೌದ್ಧ

Please cite this article as: ಡಾ. ಬೋಜಮ್ಮ. ಕೆ. ಎನ್. (2023). ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಕುರಿತ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ: ಮುಂದಿನಿಂದಿನ ಕನ್ನಡ ರೀಸಿಜ್‌ಎಂಜನ್‌ಲೋ ಆಫ್ ಐಬಿಎಂಆರ್‌ಡಿ, 4(5), ಪು.ಸಂ. 47-57.

ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶೈಮಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು ಎಂ.ಎ. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜು ಮತ್ತು ಎಸ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜುರವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬುದ್ಧ ವಚನ ಟ್ರಾಸ್‌ನ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ‘ಕನ್ನಡ ಶ್ರೀಪಿಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ’ಯಡಿಯಲ್ಲಿ ‘ದೀಪ್ರ ನಿಕಾಯ’ದ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳು, ‘ಖಿದ್ಧ ನಿಕಾಯ’, ‘ಧರ್ಮಪದ’ ಹಾಗೂ ‘ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಾನಂದ ಹೋಸಂಬಿ ಅವರು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ‘ಭಗವಾನ್-ಬುದ್ಧ’ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆದ್ಯರಂಗಕಾರ್ಯರು 1956ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಿದಿರೆ ಅಶ್ವತ್ಸನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ‘ಧರ್ಮಪದವೆಂಬ ಬುದ್ಧಗೀತೆಯು’, ‘ವ್ಯಾಪ್ತಿಜಾತಕ’, ‘ಧರ್ಮಸಾಮಾಜಿಕ’ ಎಂಬ ಬೌದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

‘ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ’ ಎಂದು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾನಂದ ಹೋಸಂಬಿ ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಆದ್ಯ ರಂಗಾಚಾರ್ಯರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 12 ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದು, ಇವು ಬುದ್ಧನ ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಉಪದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಬುದ್ಧನ ಸಮಕಾಲೀನ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳು, ಆತ ಕೃಗೋಂಡ ತಪಸ್ಸು, ನೀಡಿದ ತತ್ತ್ವಬೋಧ, ಶ್ರಾವಕ ಸಂಘಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಆತನು ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾದ ಬುದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆ ಆತ್ಮಾದ, ಕರ್ಮಯೋಗ, ಯಜ್ಞ-ಯಾಗ, ಜಾತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಆ ಕಾಲದ ಬೌದ್ಧ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಧ್ಯೇಯಸಲಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಘಟನೆಗಳು ಹಾಗೂ ‘ಸತ್ಯಗಳು’ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಪ್ರಜಲಿತ ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗಂತೆ ಭಿನ್ನವಾದುದೆಂದೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯ ಹೀಗಿದ್ದರಿಬೇಕೆಂದೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಬೌದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಈ ಮೇಲಿನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ‘ಬುದ್ಧ ವಚನ ಪರಿಚಯ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇವು ಜೋಧಿಸತ್ತವನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುವಾಗಿವೆ. ಈ ಕಥೆಗಳು ಅನುವಾದಗಳು ಎನ್ನಿಸದಂತೆ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಮೂಲಗಾಹಕೆಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ 15 ಗಾಹಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳು ವ್ಯವಿಧ್ಯಾದಿಂದ ಕೂಡಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿವೆ. ಬುದ್ಧ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದನೆನ್ನಲಾದ ಈ ಉಪಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಮೆಗಳೂ, ಪ್ರತೀಕಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ‘ಬುದ್ಧನ ಸಂವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸುಂದರ ಸೂತ್ರಗಳು’ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಅಹಂಕಾರದಿಂದಿರುವವನಿಗೆ ಕೃತಿಯನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶೇಷಣತ್ವಕ್ಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಆತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಆದೇಶದಂತೆ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಶರಣಾದ ಅಭಯರಾಜ ಕುಮಾರನ

ಪಟನೆಯನ್ನ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ನಡತೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆದ ಸಂವಾದಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ಜೀವನ ಉಪದೇಶ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನಿಗೆ ರೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗಿರುವ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ನಾಲಾಗಿರಿ ಆನೆಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನೂ ಸಂಘಾಸಿ ಜೀವನದ ಲೋಕ ಪ್ರಯೋಜನ ಹಾಗೂ ಸಂಘಾಸಿಯ ಬದುಕು ಶೀಲ, ಸಂಯಮ, ಏಕಾಂತ, ಸಂತುಷ್ಟಿ, ಧ್ಯಾನ, ಜಾಜನ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧ ಅಜಾತ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಹೇಳಿರುಪುದನ್ನೂ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಬುದ್ಧನ ಉನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಿತವಾಗಿದೆ.

ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ‘ಬುದ್ಧನ ವರ್ಣವಾದ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷ್ಯಣ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೂತ್ರ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸೂತ್ರ, ಮುಂತಾದ ಒಂಬತ್ತು ಸೂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಣಗಳ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಕುರಿತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬುದ್ಧನ ನಿಲ್ಲವೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಚ್ಚೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಸಂವಾದಗಳ ಕುರಿತಾದ ವಿವರವನ್ನು ಈ ಕೃತಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಬುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ನೀಡಿದೆ ತನ್ನ ಆಚರಣೆ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮದಿಂದ ಯಾರು ವಿಮುಕ್ತನೋ ಆತನೇ ಶ್ರೀಷ್ಣಾದವನು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಕರು ಬುದ್ಧನ ಜಾತ್ಯತೀತ ನಿಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಫಾಹಿಯಾನ್, ಸುಂಗ್-ಯಾನ್, ಹೂಯನ್ ತಾಂಗ್, ಇತ್ಸಿಂಗ್, ಹುಯೆನ್-ಧಿಯು, ಸಂಘವರ್ಮ ಮೌದಲಾದ ಚೌಧ್ರ ಯಾತ್ರಿಕರು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಬರೆದ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನವನ್ನು ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಕೃತಿ “ಚೇನಾ ದೇಶದ ಚೌಧ್ರ ಯಾತ್ರಿಕರು”.

ಪಾಲಾಕೆರಸ್ ಅವರ ‘ಕರ್ಮ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಚೌಧ್ರರ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಕುರಿತಾದ ಕೃತಿ. ಅನ್ಯಾಗಿ ಕೇಡನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ ತನಗೇ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು: ಆದರೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಿಂದ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬುದ್ಧನ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ಯಾವ ವರ್ಣನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಕೃತಿಯ ವಿಶೇಷ.

ಅಶ್ವಫೋಣನ ‘ಬುದ್ಧ ಜರಿತ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರು ‘ಕನ್ನಡ ಬುದ್ಧ ಜರಿತ’ (1974) ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಕಡವ ತಂಭುಶಮರು ‘ಬುದ್ಧ ಜರಿತ’ (1956), ಬಸವರಾಜು ಎಲ್. ಅವರು ‘ಬುದ್ಧ ಜರಿತ’ (2000) ಎಂದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಶ್ವಫೋಣನ ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ ‘ಸೌಂದರನಂದ’ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಸವರಾಜು ಎಲ್. ಅವರು ಕ್ರಿ.ಶ.2000 ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಯಂಗ್ಸ್ವಾ ಡಿಸ್ಪೇಲ್’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ನೀಲತ್ತಹಳ್ಳಿ ಕಸ್ತೂರಿಯವರು ‘ಕರುಣಾಲಹರಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಾನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹರ್ಮನ್ ಹೆಸ್ನೆ ಅವರ ‘ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ’ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಜಯಕೃಷ್ಣ ಟಿ.ಎನ್. ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಾನಂದ ಕೋಸಾಂಬಿಯವರ ‘ಚೋಧಿಸತ್ತ’ ನಾಟಕವನ್ನು ಡಾ. ಗೀತಾ ಶೇಖ್ಯೇಯವರು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆ.ಎ. ಬಿ.ವಿ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ರವರು ಅಶ್ವಫೋಣನ ‘ವಜ್ರಸೂಚಿ’ (2007) ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳು

‘ಸುತ್ತಪಿಟಕ’ದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ‘ಖಿದ್ಕನಿಕಾಯದ’ 15ನೇಯ ಉಪಗ್ರಂಥವೇ ‘ಜಾತಕ’ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 22 ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ‘ಜಾತಕಗಳು’ ಎಂದರೆ ಬೋಧಿಸತ್ತನ ಕಥೆಗಳು. ಬುದ್ಧನ ಮಾರ್ಚ ಜನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥೆಗಳು. ಬುದ್ಧನಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರಡುವ ಸಾಧಕನ ಹಂತವೇ ಬೋಧಿಸತ್ತನದ್ದು. ಬೋಧಿಸತ್ತನೆಂದರೆ ಬೋಧಿಯನ್ನು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಹತೆ ಉಳ್ಳವನು ಮುಂದೆ ಬುದ್ಧನಾಗಬಲ್ಲವನು ಎಂದರ್ಥ. “ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಬೋಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ತನಕವು ಬೋಧಿಸತ್ತನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಾಗಿ ಜನಿಸಿದವನಿಗೆಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ: ಬದಲಾಗಿ ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಚದಲ್ಲಿ ಆತ ಹೊಂದಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವ, ಪ್ರಾಣಿ, ದೇವತೆ ಮುಂತಾದ ಅಸಂಖ್ಯೆಯೇನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುತ್ತ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಬೋಧಿಸತ್ತದ ಸ್ಥಿತಿ ಹೊನೆಗೆ ಶಾಕ್ಷವಂತದ ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಬಳಿಕ ‘ಬುದ್ಧತ್ವ’ ತಳೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಮನಜನ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಗಳ ಜೊತೆ ಈ ‘ಬೋಧಿಸತ್ತ’ನ ಕಲ್ಪನೆ ಬೆಳೆದಿದೆ” (ಮಂಜಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ; 1992, 372). ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಗದ್ಯ ಮತ್ತು ಪದ್ಗಳ ಮೃತ್ಯುಶಿಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳು ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರಗಳಿಂದ ಒಂದು ಬೊದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷುಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಕೆಸುಬುಗಳ ಜನರ ಅನುಭವಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ದ್ರೋತಕಗಳಾಗಿ ಈ ಕಥೆಗಳು ಮಹತ್ವದಾಗುತ್ತವೆ.

ಧಮ್ಮಪದ

‘ಧಮ್ಮಪದ’ ಎಂದರೆ “ಧರ್ಮದ ದಾರಿ” ಎಂದು ಅಧ್ಯೇಯಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಧರ್ಮದ ಹಾಡುಗಳ ಗುಂಪು ಆಗಿದೆ. ಇದು ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನು ತನ್ನ ದೀರ್ಘ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಅಮೂಲ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥ. ಧಮ್ಮಪದವು ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಪಾಲಿಭಾಷೆ ಆ ಕಾಲದ ಜನಪದ ಭಾಷೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಧಮ್ಮಪದವೂ ಒಂದು. ಧಮ್ಮಪದದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಇದೆ. ಧರ್ಮಪ್ರಸಾರವು ಇದರ ಕಾಳಜಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಧಮ್ಮಪದ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಿಗಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ‘ಖಿದ್ಕನಿಕಾಯ’ದ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ‘ಧಮ್ಮಪದ’. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ 423 ಗಾಢೆಗಳಿವೆ. ಈ ಗಾಢೆಗಳು 1 ಯಮಕವಗ್ಗ (20), 2) ಅಪ್ಪಮಾಗವಗ್ಗ (12), 3) ಚಿತ್ತವಗ್ಗ(11) 4) ಮಷ್ಟವಗ್ಗ(16), 5) ಬಾಲವಗ್ಗ(16), 6) ಪಂಡಿತವಗ್ಗ(14), 7) ಅರಹತವಗ್ಗ (10), 8) ಸಹಸ್ರವಗ್ಗ(15), 9) ಪಾಪವಗ್ಗ(13), 10) ದಂಡವಗ್ಗ(17), 11) ಜರಾವಗ್ಗ(11), 12) ಅತ್ಯವಗ್ಗ (10), 13) ಲೋಕವಗ್ಗ (12), 14) ಬುದ್ಧವಗ್ಗ (18), 15) ಸುಖವಗ್ಗ (12), 16) ಪಿಯವಗ್ಗ (12), 17) ಹೊಧವಗ್ಗ (14), 18) ಮಲವಗ್ಗ (21), 19) ಧರ್ಮಿದ್ದ ವಗ್ಗ (17), 20) ಮಾರ್ಗವಗ್ಗ (17), 21) ಪ್ರಕೀರ್ಣವಗ್ಗ (26),

22) ನಿರಯವಗ್ಗೆ (41), 23) ನಾಗವಗ್ಗೆ (13), 24) ತನ್ನಾವಗ್ಗೆ (26), 25) ಭಿಕ್ಷುವಗ್ಗೆ (23), 26) ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಗ್ಗೆ (41), 26 ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಣಿಸೊಂದಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಶೀಫೋಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಸುಖಿಜಿವನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬರುವ ಆತಂಕಗಳಲ್ಲಿವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಸರಳವಾದ ಉಪಮಾನ, ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ಕೊಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ಧಮ್ಮಪದ’ ಬುದ್ಧನ ಬೋಧೇಯ ಸಾರಸಂಗ್ರಹ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಧೇರವಾದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಂತೂ ಇದು ದ್ವೇಷಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಗ್ರಂಥವೇ ಆಗಿದೆ. ಬುದ್ಧ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡರೂ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಎರಡೂ ಒಂದೇ. ಅವೆರಡರ ಗುರಿಯೂ ಒಂದೇ). ಇರವಿನ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ-ಪಡೆಯುತ್ತ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುಶಾಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತದೆ, ಇದು ತಾತ್ಪರ್ಯಕ ದೃಷ್ಟಿಯಾದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸರಳ ಹಾಗೂ ನೇರವಾದ ಜನರ ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಭಾಷಣೆಯ/ಸಂವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು. ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಘಟನೆ/ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಆ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಾಢೆಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಪ್ರಜೋದಿತವಾಗಿದೆ. “ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಧಮ್ಮಪದ ಅಣ್ಣಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿವೆ. ಬೌದ್ಧರಿಗೆ ‘ಧಮ್ಮಪದ’ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸರಳ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಅನುಕಂಪಗಳಿಂದ ಕೊಡಿದ ಸಲಹಗಾರ; ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟ, ನೇರ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ವಿನಯ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಗೌರವಗಳ ಪ್ರಚೋದಕಶಕ್ತಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಗಾಢೆಗಳು ಬುದ್ಧನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥರಣಗೊಂಡ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾವಗಳ ಅರಳುಗೊಂಡ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಗಳು. ಸ್ವೇಚ್ಛ ಬದುಕಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾನುಭವದ ತೀವ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಾಢೆಯೂ ಸರಿಯಾದ ಬದುಕಿಗೆ ನಿತ್ಯಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ” (ಚಂದ್ರಯ್.ಬಿ.ನಂ.; 2008, 132).

ಧೇರೀಗಾಧಾ

ಬೌದ್ಧ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಿಯ ಬಗೆಗೆ ಬೆಳಕು ಜೆಲ್ಲವ ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯ ವಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ಕೃತಿಯೆಂದರೆ ‘ಧೇರೀಗಾಧಾ’. ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿರುವ ಬುದ್ಧನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಶಿದ್ಧಕನಿಕಾಯದ ಹದಿನ್ಯೇಮು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಧೇರೀಗಾಧಾ’ವು ಒಂದು. ಪಾಲಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕೃತಿಯ ಕವನಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಧುವೆಂಕಾರೆಡ್ಡಿಯವರು 1996ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. “ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುನಿಯರು ತಮ್ಮ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕೆ ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟ, ವ್ಯೇರಾಗ್ಯ ಮೂರ್ಚಿದ ಭೋಗ, ವಿಲಾಸ ಜೀವನ, ಅದರ ನಷ್ಟರತೆಗೆ ಬೇಸತ್ತು ಮಾಪಾಂಟಾದ ಬಗೆ ಹೀಗೆ ಸ್ತೀ ಬದುಕಿನ ಭ್ರಮೆ, ದುಃಖ-ಸುಖಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವೇದನೆ ಸಂಪೇದನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ, ಕಾವ್ಯಮಯವಾಗಿ, ಗೇಯ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ” (ಮಧುವೆಂಕಾರೆಡ್ಡಿ; 1996,

xi). ಫೇರಿಗಾಢಾ ಒಟ್ಟು ಹದಿನಾರು ಸರ್ಕಾರಿಗಳನ್ನೆಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ 522 ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ‘ಫೇರಿಗಾಢಾ’ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 73 ಭಿಕ್ಷುನಿಯರ ಜೀವನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. “ಈ ಭಿಕ್ಷುನಿಯರು ಹಿಂದಿನ ಬುದ್ಧರುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯು ಜನ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನಿಶ್ಚಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದು, ಕಾಲಾಬಾಧಿತವಾದ ಮಣ್ಣವನ್ನು ಮರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದವರು. ಗ್ರೇಡ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ, ಪೂರ್ಣ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಟಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪಟ್ಟಿಪರು ಕೂಡ. ನಡೆ-ನುಡಿಗಳ ಶ್ರೇಣಿಸ್ವಿಂದಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯು ಮನಜರಣ್ಣ ತಾಳಿದವರು.

ಆಯಾ ಕಾಲದ ಒಡೆಯೆ (ಬುದ್ಧ)ನ ಪ್ರವಚನ ಹೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಫ್ತಾನ ಪದೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕೊನೆಗೆ ಇವರು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ (ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ದೂರೆಯ, ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ, ಗೌರವಸ್ಥ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ, ಶ್ರೀಮಂತ ನಾಗರಿಕನ, ಬೇಳೆಗಾರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನ, ವೇಶ್ಯೆಯ, ಬಡವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಅದೇ ಅಂತಸ್ತುಗಳ ವರನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖಿ, ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಬುದ್ಧನ ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ, ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಮೂರಣಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿ ಧರ್ಮದ ಸಂಮೂರಣ ಅರ್ಥಗ್ರಹ ಆಚರಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಅರಹಂತ ಪದವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿದಾಗ ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು, ಬಿಡುಗಡೆ ಸಾಧಿಸಿದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ಹಷ್ಣೋಽತ್ವಾಹದಿಂದ ಈ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ” (ಮುಧುವೆಂಕಾರೇಂದ್ರಿ; 1996, xi)

ಚೋಧಿಸತ್ತ

ಪ್ರಶ್ನಾತ ಚರಿತೆಗಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗಣೇಶ್ವರ ಬೌದ್ಧಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಸಾಧಕರಾದ ಧರ್ಮಾನಂದ ಕೊಸಾಂಬಿ ಅವರು ‘ಚೋಧಿಸತ್ತ’ ನಾಟಕವನ್ನು ಮರಾತಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮರಾತಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಡಿ.ಡಿ. ಕೊಸಾಂಬಿಯವರ ಮಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಆದ ಮೀರಾ ಕೊಸಾಂಬಿಯವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೀರಾ ಕೊಸಾಂಬಿಯವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾನಂದ ಕೊಸಾಂಬಿಯವರ ಮರಾತಿ ಮೂಲ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಡೀ. ಗೀತಾ ಶಿಷ್ಯೆಯವರು ಚೋಧಿಸತ್ತ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚೋಧಿಸತ್ತನ ಬದುಕಿನ ರೂಪರೇಷನ್ಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ‘ತ್ರಿಪಿಟಕ’ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾಟಕಾರರು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಚೋಧಿಸತ್ತನ ಜನನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆತ ರಾಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವವರೆಗಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಈ ನಾಟಕ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ನಾಟಕ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮ, ನದಿನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿವಾದ ಮುಂತಾದ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲದೆ; ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ, ಮಹಿಳಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಜಾತಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕಡೆಗೂ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ವಜ್ರಸೂಚಿ

ಅಶ್ವಫೋಷನ್ ‘ವಜ್ರಸೂಚಿ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಬಿ.ವಿ.ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ. ನೇಪಾಳದ ರಾಜಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನಿನ ರಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಬ್ರೇನ್ ಹಡ್ಸನ್ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ 1829ರಲ್ಲಿ ನೇಪಾಲದ ಓವರ್ ವ್ಯಧಿ ಬೌದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಂದ ‘ವಜ್ರಸೂಚಿ’ಯ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಠ್ಯದ ಪ್ರತಿಯು ದೊರೆಯಿತನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಹಡ್ಸನ್ ಇದನ್ನು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ರಾಯಲ್ ಏಷಿಯಾಟಿಕ್ ಸೋಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದನು. 1985-86ರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಲೇಖಕರಾದ ಎಸ್.ಕೆ. ಮುಖಿಜ್, ಆರ್.ಪಿ ದ್ವಿಪೇದಿ ಮುಂತಾದವರು ಈ ಕೃತಿಯ ಹಿಂದಿ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ಮಾತ್ರ ಈವರೆಗೂ ಪ್ರಕಟವಾದುದು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿ.ವಿ.ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಹಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೀಗ ಅವರೇ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ‘ವಜ್ರಸೂಚಿ’ಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಶ್ವಫೋಷನ್ ‘ವಜ್ರಸೂಚಿ’ ಒಂದು ವಾಸ್ತವವಾದ ರಚನೆ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಬಿ.ವಿ.ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ಣಭೇದ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿರುದ್ಧದ ಚಿಂತನೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ಮಾಲಹರಿ

‘ಯಂಗೆಸ್ಪ್ ಡಿಸ್ಪೆಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ನೀಲತಹಳ್ಳಿ ಕಸ್ತೂರಿಯವರು ‘ಕರ್ಮಾಲಹರಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಾನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೊಲ್ಲ ಮಡುಗನೊಬ್ಬನ ಜೀವನದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಬುದ್ಧನ ಚರಿತ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಬಾಳಿನ ಪರುಪೇರುಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಓರೆಕೋರೆಗಳು ಭಿಕ್ಷು ಜೀವನದ ಕಷ್ಟ ಸುಖಿಗಳು, ದುರ್ಜನರ ಕ್ರಿಯೆ, ಹಿಂಸೆಗಳು, ವಿರೋಧಿಗಳ ಅಸೂಯೆ ಮಾತ್ರಿಯಿಗಳು – ಈ ನಡುವೆ ಬುದ್ಧನ ಸಾಧನೆ, ಅಂತಿಮ, ಶಾಂತಿಮಾರ್ಗ ಆತನ ಸಮಾಧಾನ ಗುಣ-ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಕೃತಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಗೊಲ್ಲ ಮಡುಗ ಹಾಗೂ ಕ್ರಾರಿಯಾದ ಏಕಾಕ್ಷ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಬುದ್ಧನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿತರಾಗಿ ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ಬುದ್ಧನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಕೃಪೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಬ್ರಹ್ಮನ್ನೂ ಬುದ್ಧ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿ ಅನಂತರ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುವುದು ಅವನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ದಯಾಮಂತ್ರಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ತೀಯರ ಬಗೆಗೆ ಆತ ಉದಾರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ ಯಶೋಧರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪತಿದೇವಿಯರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷುಣಿಯರಾಗಲು ಅವರ ಹತದಿಂದಾಗಿ ಹೊರತು ಬುದ್ಧನ ಜೀದಾರ್ಥದಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಸ್ವಾಸ್ಯಾದ ಸುನೀತನನ್ನು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡುದರಲ್ಲಿ ಆತನ ಜಾತ್ಯತೀತ ಮನೋಭಾವ ವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದೊಂದು ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಬಗೆಗೆ ಗೌರವ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ

ಜರ್ನಲ್ ದೇಶದ ಶ್ರೀಪತಿ ಚಿಂತಕ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಹೆಮರ್ನ ಹೆಸ್ಟೆಯವರು ರಚಿಸಿದ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ’. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಜಯಕೃಷ್ಣ ಟಿ.ಎನ್ ಅವರು 2012ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಿಂದ ತೀವ್ರ ಮಾನಸಿಕ ಅಫಾತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹೇಂ ಅವರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಧರ್ಮವೋಂದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಧ್ಯೋಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟ ಹೆಮರ್ನ ಹೆಸ್ಟೆಗೆ ಜೀನಾ, ಭಾರತದಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಇಹ-ಪರಗಳ ಚಿಂತನೆ, ಮಾಯೆ-ಮೋಕ್ಷದ ಮಾತುಗಳು, ಜಡ-ಸಂಗಮದ ವಿಚಾರಗಳು, ಭೌತಿಕ-ನಿವಾರಣಾದ ತುಡಿತಗಳು ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಎನಿಸಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ದಯೆ, ಶಾಂತಿ, ಕರುಣೆಯ ತತ್ವ ಪ್ರಸಾರಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹೇಂನನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಲ್ಲ ಆಲೋಽಟಿನ್ ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾಂಸರು “ಹರ್ಮನ್ ಹೇಂನಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಏನಾದರು ಬರೆಯಬೇಕು, ಬುದ್ಧನ ಮೌನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಹಾಸಾಧನೆಯನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರಂತರ ತುಡಿತ ಆತ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನಾಳಗಿನ ಭೀತಿ, ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದ ಹೇಂನಾದ್ದು ಬುದ್ಧನ ಅನ್ನೇಷಣೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪಾತ್ರವೇ ‘ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ’ - ಹೇಂಸ್ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಯಾವುದೇ ಭೌತಿಕ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವವನಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ರೀತಿ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಾಯ, ಮುಕ್ತಾಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಆಗಾಧ ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇದೇ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ಗುರಿ.

ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆ

ಅಶ್ವಫೋಷನು ಕಾವ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಂಥ, ದಾರ್ಶನಿಕ ಗ್ರಂಥ, ನಾಟಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತ ಬರೆದ ‘ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆ’ ಮತ್ತು ‘ಸೌಂದರನಂದ’ ಕಾವ್ಯಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ಕಾವ್ಯಗಳು. ಅಶ್ವಫೋಷನ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಸುಮಾರು ಒಂದು, ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪುರುಷಪುರ (ಈಗಿನ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪೆಷಾವರ್) ದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕುಶಾನ ವಂಶದ ರಾಜ ಕನಿಷ್ಠನಿಗೆ ಅಶ್ವಫೋಷನು ಗುರುವಾಗಿದ್ದ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇವನ ಜನನ ಸ್ಥಳ ಸಾಕೇತ, ಅವನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು ಸುವಣಾಂಜ್ಞಿ. ಇವನು ಜನಿಸಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಅನಂತರ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಂಡನೆಂಬುದು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. “ಅಶ್ವಫೋಷ ಎಂಬುದು ಅವನ ಹುಟ್ಟಿ ಹೆಸರೋ ಅಥವಾ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರೋ, ಬಿರುದೋ ಎಂಬುದು ವಿಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಒಂದು ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಅವನು ಬೌದ್ಧ ಮತ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಅನ್ಯಧರ್ಮದವವರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಹಾಯಾನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಅವನ ವಾಕ್ಯಪುಟ್ಟದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಶೈಲೇಶ್ವರಗಳು ಕುದುರೆಗಳು ಕೆನೆಯುವಂತೆ ಉದ್ದರಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಹೊರಗಿನ ಕುದುರೆಗಳೂ ಅವನ ವಾಕ್

ವೈಲಿರಿಗೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿ ಹೇಣಾರವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಂತೆ, ಅದರಿಂದ ಅವನು ಅಶ್ವಫೋಷ ಎಂದು ಪ್ರಮಾತನಾಗುತ್ತಾನೆ” (ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಬಿ.ವಿ.; 2007,03).

“ಕವಿ, ನಾಟಕಕಾರ, ಸಂಗೀತಕಾರ, ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ, ಬೋಧಕ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ದಾರ್ಶನಿಕ-ಅಶ್ವಫೋಷನದು ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ದ್ವಾರಿಸುವ ನುಡಿಗಟ್ಟನ್ನೇ ಬಳಸಿ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಶ್ವಫೋಷ ಹಾಡಿದ ವಿರಕ್ತ ಗೀತೆಯಿಂದ ಪಾಟಲಿಮತ್ತುದ ಏದುನೂರು ಮಂದಿ ರಾಜಮತ್ತರು ಲೋಕ ತೋರೆದು ವಿರಕ್ತರಾದರಂತೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಇವನಿಂದ ಬರಿದಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಹೇದರಿ ಸಂಗೀತವನ್ನೇ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಿ ಇದೆ. ಅಶ್ವಫೋಷನನ್ನು ಬೋಧಿಸಿಸ್ತೇನೆಂದು ಚೀನೀಯರು ಗೌರವಿಸಿದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕವಿ ಎಂದೇ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದನು. ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯನಾಗಿ ಶುಷ್ಕ ಜಾಳನಿ, ಬೌದ್ಧಪಂಡಿತ, ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ” (ಬಸವರಾಜು ಎಲ್; 2011,02). ಈ ಎರಡೂ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ವಾಲ್ಯೋಚಿಯ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಸರ ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕ ಸಂವಾದಿಯಾಗುವಂತೆ ಅಶ್ವಫೋಷ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದು ಪ್ರಚಲಿತರಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಬುದ್ಧರನ್ನು ಏಕವ್ಯಕ್ತಿ ಬುದ್ಧನನ್ನಾಗಿ, ರಾಮ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣರಂತೆ ಅವತಾರಿ ಪುರುಷರನನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಬೌದ್ಧತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಬೌದ್ಧತರರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಮನಸ್ಕರು ಬೌದ್ಧಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗುವಂತೆ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಶ್ವಫೋಷ ತನಗಿಂತಲೂ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾವಸ್ತು ಮತ್ತು ಲಲಿತ ವಿಸ್ತಾರ ಬೌದ್ಧಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುರಿದು ಅಲಂಕಾರ ಲಕ್ಷಣದ ಕಾವ್ಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತದ ಸಮಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಉಪಮೆ, ರೂಪಕ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳ ಆಳವಾದ ಜಾಳನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಶ್ವಫೋಷನ ‘ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆ’ಯಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿಗೆ ಒಂದು ಮೂರಣ ರೂಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ. ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಕವಿ, ಬುದ್ಧನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಉದಾತ್ಮತೆಗೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಗೌರವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 28 ಸರ್ಗಾಗಳಿದ್ದವೆಂದು ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತಗೊಂಡಿದ್ದರೂ “ಆ ರಾತ್ರಿ ಎರಡನೇ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಜೀವಗಳ ಜನ್ಮಾಂತರದ ದುಃಖವನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ (14, 31) – ಅಶ್ವಫೋಷನು ಬರೆದ ಈ ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಿನ (ಒಟ್ಟು ಕಾವ್ಯದ) ಇನ್ನಾಂತರಣ್ಣ ಭಾಗ ಟಿಬೆಟ್ ಮತ್ತು ಚೀನೀ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇ.ಎಚ್. ಜಾನೋಸ್ನ್‌ ಶಂಗ್ಲಿಂಗ್‌ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹಿಂದಿಗೆ, ಮರಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಳೆದುಹೋದ ಈ ಕಾವ್ಯಭಾಗವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಜಿ.ಪಿ. ಬಸವರಾಜು ಅವರು ಬಸವರಾಜು ಎಲ್. ಅವರ ಬುದ್ಧಚರಿತೆ ಕೃತಿಗೆ ಬರೆದ ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಶ್ವಫೋಷ ಕವಿಯ ‘ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆ’ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಎಂ.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರು ‘ಕನ್ನಡ ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆ’ (1974), ಕಡವ ಶಂಭುಶರ್ಮರು ‘ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆ’ ಮತ್ತು ಎಲ್. ಬಸವರಾಜು ಅವರು ‘ಬುದ್ಧ ಚರಿತೆ’ (2000) ಎಂಬುದಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಡವ ಶಂಭುಶರ್ಮರ ಕಾವ್ಯವು

ಹಳೆಗನ್ನದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದವಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರು ಸರಳವಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾವಾನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್. ಬಸವರಾಜು ಅವರು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್. ಬಸವರಾಜು ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಮಾನ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ್ಕೆಯ ಹಲವಾರು ವಚನಗಳನ್ನು ಅಡಿ ಓಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕಡವ ಶಂಭು ಶರ್ಮರು ಅನುವಾದಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿ ಚರಿತೆಯ 2 ಸರ್ಗಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಕಡವ ಶಂಭು ಶರ್ಮರ ಕೃತಿ ಸಂಚಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಡಿಯನ್ನು ಬರೆದ ಡಾ. ಶ್ರೀಧರ ಎಂ.ಜಿ. ಅವರು ಉಳಿದ ಸರ್ಗಣ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುತೇಕ ಅವರ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸೌಂದರನಂದ

ಅಶ್ವಫೋಷನ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾಕಾವ್ಯ ‘ಸೌಂದರನಂದ’ ಇದು ಕೂಡ ಬುದ್ಧನ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಬುದ್ಧಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪಾಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ಮಲಸೋದರ ನಂದನನ್ನು ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬುದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು; ನಂದನು ತನ್ನ ರೂಪವಂತ ಪತ್ತಿ ಸುಂದರಿಯ ಪ್ರೇಮದ ಸೇಳೆತದಿಂದ ಪಾರಾಗಲಾರದ ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸುವುದು; ಕೊನೆಗೆ ಬುದ್ಧ ತನ್ನ ಅಲ್ಲಾಕಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸಿದ ದೃಶ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಂದನ ಲೋಕ ವ್ಯಾಮೋಹವು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆನ್ನುವುದು ಈ ಕಾವ್ಯದ ವಸ್ತು. ಈ ಕೃತಿಯ ಅಂತಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಫೋಷ ತಾನು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದು ಮಾರ್ಣಿಂಧಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಮನೋರಂಜನೆಗಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸೌಂದರನಂದ ಕೃತಿಗೆ ಮುನ್ನಡಿ ಬರೆದ ಪ್ರೇ. ಕೆ.ಜಿ. ನಾಗರಾಜಪ್ಪನವರು “ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನೆಗೆ ಸ್ವ ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ. ಪರಾವಲಂಬಿ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಬುದ್ಧನಂತಹವರ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಪರಾವಲಂಬಿ ಸಾಧಕನ ಚಿತ್ರ ಸೌಂದರನಂದ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದೋರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪಾಂಗ ಮಾರ್ಗ ಸಾಧಕನಾದ ಅಶ್ವಫೋಷನ ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕನಾದ ಕೃತಿಗಳು”ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಶ್ವಫೋಷನ ಸೌಂದರನಂದ 18 ಸರ್ಗದ ಕಾವ್ಯ ‘ಸುಂದರಿ’ ಮತ್ತು ‘ನಂದ’ ಎರಡು ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅಶ್ವಫೋಷನ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ‘ಸೌಂದರನಂದ’ ಎಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಸುಂದರಿ ಮತ್ತು ನಂದರು ಮಾನವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರರು. “ಈ ಸೌಂದರನಂದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಾಮುಕ (ಸಂಸಾರಿ) ಬುದ್ಧ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಭಿಕ್ಷುವಾಗಿ ನಿವಾಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿದನು ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತೃಷ್ಣೀಯಿಂದ ಸದಾ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಅತೃಷ್ಣೀಯನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭೋಗ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗುತ್ತ; ಮತ್ತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೃಷ್ಣೀಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಅತಿರೇಕದ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ನಿವಾಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ಸನ್ಯಾಸ ಜೀವನದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅಶ್ವಫೋಷನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ”.

‘ಸೌಂದರನಂದ’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕಡವ ಕಡವ ಶಂಭುಶಮರು 1957ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಬಸವರಾಜು ಅವರು ‘ಸೌಂದರನಂದ’ (2000) ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಡವ ಶಂಭುಶಮರ ಕಾವ್ಯವು ಹಳೆಗನ್ನಡದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದವಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ. ಬಸವರಾಜು ಅವರು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಗಡ್ಡ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ಬುದ್ಧಜರಿತೆ’ ಮತ್ತು ‘ಸೌಂದರನಂದ’ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಸವರಾಜು ಅವರು ಸಮಾನ ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ನೂರಾರು ವಚನಗಳನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. “ಈ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳು ಕೇವಲ ಅನುವಾದ ಸಂಪಾದನೆಗಳಲ್ಲ, ಅವು ಕನ್ನಡದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲಾಷ್ಟಕಗೊಳಿಸುವ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಬೌದ್ಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಪರ್ಯಾಗಳ ಅವಲೋಕನ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಾ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಬಸವರಾಜು ಎಲ್ಲಾ. (2010). ಬುದ್ಧ ಜರಿತೆ. ಮುದ್ದುಶ್ರೀ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಬಸವರಾಜು ಎಲ್ಲಾ. (2010). ಸೌಂದರನಂದ, ಕೆ.ಎಸ್. ಮುದ್ದಪ್ಪ ಸ್ವಾರಕ ಟ್ರಿಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಚಂದ್ರಯ್ಯ ಬಿ.ಎಂ. (2004). ಬುದ್ಧನ ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳು–ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ. ವಿಶ್ವಮೈಶ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು.
- ಜಯರಾಮರಾಜೇ ಅರಸ್. (2009). ಪೌಲ್ ಕಾರೂಸ್‌ರವರ ನಿವಾರಣ. ವಾಸನ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಹೆಮನ್ ಹಿನ್ಸೆ. (2012). ಸಿದ್ಧಾಧ್ರ್ಯ, ಜಯಕೃಷ್ಣ ಟಿ.ಎಸ್.(ಅನು.), ವಾಸನ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಹೊಸತು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ (ಸಂ.) (2016, ಜನವರಿ): ಸಿದ್ಧನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ನವಕನಾಟಕ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, ಆನಂದ ಕೆ. ಮತ್ತು ಹಾನರ್ ಐ.ಬಿ. (1968). ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ ನ್ಯೂ ದೆಹಲಿ.
- ಕುಮಾರಯ್ಯ ಡಿ.ಕೆ. (2011). ಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ, ಗೋಕುಲ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊಳೆನರಸಿಂಹಪುರ.
- ಲೀಲಾಭಟ್ ಬಿ.(ಅನು.), ಎಡ್ಡಿನ್ ಅನ್ವಲ್ಲ್ (ಮೂ.). (1995). ಏಷ್ಯಾದ ಬೆಳೆಕು, ಕನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮತ್ತೂರು.
- ಮಧು ವೆಂಕಾರೆಡ್ಡಿ. (1996). ಧೇರೀಗಾಧಾ, ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕಾ, ಮುಖ್ಯಭಾಗ.
- ವಸಂತಕುಮಾರ ತಾತ್ತ್ವಜೆ. (2005). ಬೌದ್ಧಾಯನ. ಮುಂಬ್ಯೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮುಂಬ್ಯೆ.
- ಏರಭದ್ರಪ್ಪ ಬಿ.ವಿ.(ಅನು.). (2007). ಅಶ್ವಫೋಂ : ವಚನೂಚಿ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.